

ἐκινήθησαν ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ γοητειῶν, καὶ τῆς δυνάμεως τῶν φυλακτηρίων. Καὶ ὅσα τούτων δὲν κατεστράφησαν, σώζονται ὑπὸ τῆς ιδέας ὅτι εἰσὶν ἐστοιχειωμένοι, καὶ ὅτι τὸν ἐπιβάλλοντα αὐτοῖς χεῖρα αὐθάδῃ ἀπειλεῖ ἡ ἐκδίκησις πνευμάτων. Καὶ ἐτέρᾳ δὲ τῶν βαρβάρων τούτων πεποιθήσις συντελεῖ εἰς τῶν ἀρχαίων μνημείων τὴν κατεδάφισιν, ἡ πρόληψις ὅτι πᾶσαι αἱ ἀρχαιότητες κούπτουσι θησαυροὺς, καὶ οὐδὲν ἀρχαῖον λείψανον ἤθελεν ἀφήσει ἡ πλεονεξία αὐτῶν ἀμετακίνητον, ἂν δὲ τοὺς ἐπέτραιπεν ὁ φόβος ὅτι τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια φυλάττονται ὑπὸ πονηρῶν πνευμάτων. Ἦκουσα διηγούμενον ὅτι ἐν Σαβῶν, ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν Ῥισέτην βραχίονος, ὑπάρχει μέγιστος λίθος καλύπτων τὴν εἰσοδὸν σπηλαίου, ἐν ᾧ λέγονται ἀναρτίμητοι κρυπόμενοι θησαυροί· ὅτι δὲ καθ' ἐκαστὴν νύκτα προσέρχεται τοῦ σπηλαίου ἀλέκτωρ ἐστοιχειωμένος, καὶ ἐπιστάς εἰς τὸν λίθον, καλεῖ διὰ τοῦ ἁσματος τοῦ τῶν διερχομένων τὴν προσοχὴν. Ἀλλὰ λέγεται προσέτι ὅτι ἂν ποτέ τις τολμήσῃ νὰ μετακινήσῃ τὸν λίθον, τὴν καρδίαν αὐτοῦ θέλει ἐκσπάσῃ ἐκ τοῦ στήθους του ὁ ὑποτιθέμενος οὗτος φύλαξ τοῦ ὑποτιθέμενου θησαυροῦ. Ἡ ἀκράτεια τῶν Ἀράβων φαντασία τοιαύτη ἐταρταύρησε σχεδὸν δι' ὅλας τὰς θέσεις τοῦ τόπου τῶν. Καὶ αὐτὸ τὸ προσκύνημα τοῦ Ἀμέρ ὑποτίθεται ὅτι περιεῖχε ποτὲ θησαυροὺς ἀκενώτους, ἢ μᾶλλον ὑποτίθεται ὅτι τοὺς παρέχευ ἀκίμῃ, καὶ ἂν ὑπὸ κήνους δὲν εὑρέθησαν, εἰς τοῦτο πταίουσιν τὰ στοιχεῖα.

Ἀλλὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν προσκυνήματα, τὰ σέβονται, ὡς ἔλεγον, οἱ Οὐθωμανοί. Καὶ τῷ ὄντι οἱ εὐσεβέστεροι μεταξὺ ἄλλων πολυπραγμονοῦσι καὶ περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τῶν νεῶν αὐτῶν. Τινὲς, ἐν τῷ ἀκαθέκτω ζήλῳ αὐτῶν, μὴ προσέχοντες εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἤμασεν ὁ προφήτης τῶν, ἀποδίδουσιν εἰς τὰ προσκυνήματα αὐτοῦ χιλιᾶδας ἐπιχιλιᾶδων ἐτῶν. Ἀλλ' οἱ πλείστοι φαίνονται ἀκριβεστεράς ἔχοντες πληροφορίας, καὶ πιθανώτερα λέγοντες ὅτι ὅ,τι δύναται νὰ ὑποτελῇ. Οἱ ὀνηλάται καὶ οἱ κωπηλάται μοι ἔλεγον ὅτι τὸ προσκύνημα τοῦ Ἀμέρ ἔχει ἡλικίαν χιλίων διακοσίων τόσων ἐτῶν, καὶ τῷ ὄντι ὀκοδομήθη κατὰ τὰ 639· καὶ τὰς περιστάσεις δὲ τῆς ἀνεγέρσεώς του γνωρίζουσι καὶ διηγούνται μεθ' ἱκανῆς ἀκριθείας. Ἡ γραία ὁδηγός μας διάφορα μᾶς διηγήθη περὶ τινων προσθηκῶν γενομένων εἰς τὸ οἰκοδόμημα, καὶ περὶ τῆς εὐσεβοῦς πολλῶν ἐλευθεριότητος, παρχωρησάντων τοὺς οἴκους αὐτῶν πρὸς ἐπέκτασίν του· μεταξὺ δ' ἄλλων περὶ ὠκειοτάτης τινος Ἰουδαίας, ἥτις εἶχεν οἰκίαν ἀμέσως ὀπίσω τῆς βορείας πλευρᾶς τοῦ ναοῦ, ὅπου διὰ τὸν ὁσημέρην συνελθόμενον ἀριθμὸν τῶν προσκυνητῶν, ἀπερρασίστη νὰ προστεθῇ νέα στοὰ ὑπόστηλος· ἐζητήθη ἐπομένως ἀπὸ τὴν ιδιοκτητὴν νὰ πωλήσῃ τὴν οἰκίαν της, διότι τότε ἐπεκράτουν κατ' ἐκείνη τὰ μέρη κινήσεις περὶ ιδιοκτησίας, μεταπεσόντες ἐκτοτε εἰς ἀχρησίαν. Ἀλλ' ἡ καλὴ Ἰουδαία ἤρνηθη, καὶ ἀνεβλήθη ἡ οἰκοδομὴ ἐπὶ ἐν ἔτος. Ἡ ἀνάγκη ὅμως αὐτῆς ἐγένετο ἐπαισθητοτέρα, καὶ ἡ πώλησις ἐπροτάθη ἐκ νέου, ἀλλ' ἀ-

περρίφθη ὀριστικῶς. Τότε ὀργισθεὶς ὁ διοικητής, διέταξε τοὺς στρατιώτας νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῆς βίας εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ νὰ διώξωσι τὴν ιδιοκτήτην. Αὕτη ὁμως οὐδ' οὕτως ἠθέλησε νὰ παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων της, ἀλλ' ἀπέλθεν εἰς Βαγδάτ, νὰ ἐκθέσῃ τὰ παράπονά της εἰς τὸν Καλὶφον· ὁ δ' ἀρχηγὸς τῆς πίστεως οὐ μόνον τὴν ἐδικαίωσε, καὶ διέταξε νὰ τῇ ἀποδοθῇ ἡ οἰκία, ἀλλὰ καὶ βαρὺ ἐπέδωκε πρόστιμον εἰς τοὺς παραδικάσαντας τὴν ιδιοκτησίαν της. Ἀλλ' ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας τοῦ Καλὶφου, ἡ ὑπὸ θείας ἐπιπνοίας φωτισθεῖσα, ἡ Ἰουδαία προσέφερε τὴν ἀμοιβεσθουμένην οἰκίαν δωρεὰν εἰς τὸ προσκύνημα, καὶ προσέτε εἰς τὴν πίστην τοῦ Μωάμεθ προσήλθε, καὶ, ὡς λέγει ἡ ἱστορία, τὸν Καλὶφον ἐνυμνεύθη, καὶ ἐγένετο ἡ προφιλεσταύτη τῶν γυναικῶν του. Οἱ Ἀραβικοὶ μύθοι ἔχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κρυπτόν καὶ ὑπερνοούμενον τὸ ἐπιμύθιον· τὸ δὲ ἐπιμύθιον τοῦ μύθου τούτου εἶναι, νομίζω, διαμαρτυρήσεις κατὰ τῶν περὶ ιδιοκτησίας σχέσεων καὶ διατάξεων αἰτίνας εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα διαδέχθησαν τὸ ἀρχαῖον πρὸς αὐτὴν σέβας.

Ἡ ἐπίσκεψίς μου αὕτη εἰς τὸ μέγα προσκύνημα μοι ἀφῆκεν ἀρίστas ἐντυπώσεις, καὶ διὰ τὴν ἀνεξήγησκέαν μεθ' ἧς ἠκούοντο αἱ αἰρετικαὶ μου παρατηρήσεις, καὶ διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐγένετο δεκτὴ ἡ μικρὰ προσφορὰ μου εἰς τοὺς φύλακας. Ἡ πύλη ἦτον ἀναπαπταμένη, καὶ εἰς ἐκαστὸν ἡ εἰσοδὸς ἐπιτετραμμένη· οἱ δὲ φύλακες δὲν μοι ἀπήτησαν ἐπιτακτικῶς εἰσιτῆριον φόρον, ἀλλὰ παρκλητικῶς καὶ μετὰ πολλῆς εὐγενείας ἐζήτησαν μικρὸν φιλοδώρημα (βαχτζίς), καὶ εὐχαρίστως τοῖς ἔδωκε τὴν εὐτελῆ βοήθειαν, κατὰ τὰς ἑξεῖς τόπου ἐν ᾧ ἡ ἐλεημοσύνη δὲν ταπεινοὶ οὕτω τὸν δίδοντα οὕτω τὸν λαμβάνοντα. Ἀνέπόλουν δὲ ἀκουσίως πολλὰς τῶν ἐκκλησιῶν ἐνταῖς μεγαλοπόλεσιν τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης, ὅπου ἡ εἰσοδὸς πληρώνεται ἀπαραλλάκτως ὡς εἰς τὰ θέατρα.

ΑΓΑΛΜΑ ΜΗΛΙΟΝ.

Ἡ παρούσα εἰκὼν μᾶς διευθύνθη ὑπὸ τινος φιλοκάλου νέου Μηλίου, συνωδευμένη μετὰ τῶν ἐπομένων παρατηρήσεων·

α Τὸ καίριον κεκολωδωμένον ἀγαλμα οὐ ἀντίτυπον εἶναι ἡ παρούσα εἰκὼν, εὑρέθη εἰς Μηλὸν περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου. Ἡ τέχνη καθ' ὃν καιρὸν αὐτὸ κατεσκευάσθη, ἦτον εἰσέτι ἀκαμαία, ὁ δὲ τεχνίτης αὐτοῦ οὐχὶ εὐκαταρρόνητος. Εἶναι δὲ κομμὸς γυναικὸς σμυνῆς καὶ ἀνδρσπροποῦς, μεγαλοπρεπῆ ἐχούσης τὴν στάσιν, ἐπὶ τοῦ ἐνὸς στήθεος μένης πολλὸς, καὶ τὸν ἕτερον μικρὸν πρὸς τὰ ὀπίσω αἰρούσης, ὥστε διὰ τούτου ὀλίγον εἶναι εἰς τὰ ἐμπρὸς προκλινῆς. Ἡ δὲ περβολὴ αὐτῆς συνίσταται εἰς πολὺπτυχον ποδῆρη χιτῶνα μέχρι τοῦ μετακάρπιου τοῦς πόδας αὐτῆς καλύπτοντα, ἐπ' αὐτοῦ δὲ φορεῖ παχυτέρου ὀράσματος ἐπενδύτην, ὅστις ὀπίσω ἔχει τὰς πτυχὰς ὅλας ἐξωμαλυσμένας, ἐμπρὸς δὲ σπα-

ναις καὶ ὀγκώδεις. Διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἀναπορ-
καὶ αὐτὸν καὶ διασταυροῖ τὰς ἐμπροσθίους πτυχάς,
ὑπὸ τὸν μανδύαν δὲ δύο φαίνονται παχεῖς πλόκα-
μοι κόμης κυματίζουσας, καὶ κομψῶς ἐκατέρωθεν
κατιστοιχισμένους τὴν χεῖρα τὴν κυρίως ἀναπορποῦ-
σεν τὸν ἐπενδύτην φέρει ἐπὶ τοῦ γόμφου, ἡ δὲ ἐ-
στὶν εἰναι ἀφανής, ὑπὸ τὰς πτυχάς τοῦ φορέματος
κρυπτομένη. Εὗρεθῃ δὲ τοῦ ἀγάλματος μόνον τὸ
ὑπὸ τοὺς γόμφους μέρος, κεκομμένον ὑπὸ τοῦ τεχνίτου
εἴτω λοξῶς, ὥστε τέμνεται ὀλίγον ὁ ἀριστερὸς γόμ-
φος ἐπὶ τοῦ ὁποίου στυλίζεται ἡ μία χεὶρ ἥτις
εἶναι ὀλίγον ἐρθραμένη. Τὸ δὲ ἄνω μέρος ἦν διὰ σι-
δήρου συνδεδεδεμένον, ἀνευ μολύβδου.

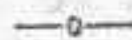
νασκαφὴ πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἐλλείποντος μέρους τοῦ
ἀγάλματος τούτου. * Ἄν ἡ ἀνασκαφὴ αὕτη εὐδοκιμήσῃ
καὶ ἐπεκταθῇ, θέλει ἀνακαλύψει μίαν τῶν ἐπιστημοτέ-
ρων θέσεων τῆς ἀρχαίας Μήλου. Τὰ περίξ τοῦ χω-
ρίου τούτου εἶναι ὅλως ἀνέπαφα ἀπὸ ἐρρύσων
δίκαλλαν, καὶ ἐπομένως πολλὰ ὑπόσχονται. »

Μ.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ.

(Mammoth Cave.)

Ἡ βίρεια Ἀμερικῇ, ὁ πρωτότυπος οὗτος τόπος,
ἐνθα ἡ φύσις ἐπιδεικνύει ἀναλογίαν παριστώσας ἅ-
μα τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐξίσκιον, οὐδὲν ἀξιοθαύμαστον
εἶχεν ἱκανὸν νὰ παραδληθῇ πρὸς τὸν χαρακτηρὰ τοῦ
Νιαγάρα μέχρι τοῦ 1840, καθ' ἣν ἐποχὴν μεταλ-
λευταί τινες, καταγινόμενοι εἰς τὴν ἀνῳρυξίν τοῦ
νιτρώδους ἁλατος ἐν εἰ τῶν πολυαριθμῶν σπη-
λαίων τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Κεντυκίαν, ἐπλα-
νθήσαν εἰς τοὺς τέως ἀδιεξόδους ἐλιγμούς τοῦ καὶ
ἔμειναν οὕτω, κεχωρισμένοι τοῦ λοιποῦ κόσμου, τε-
θαυμένοι μακρὰν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός καὶ ἀποκεκλει-
σμένοι τῶν ἐπιλοίπων ζώντων ἐξδομήσαντα ὥσας!
Ἀλλὰ χάρις εἰς τὰς ἐπιμόρους ἐρεῖνας τῶν συντρέ-
φων των, ἀνευρέθησαν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι, καὶ ἀνα-
λαβόντες ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς φρίκης ἐκείνης, ἣν ἐνεποί-
ησεν αὐτοῖς ὁ φρικώδης ἐκεῖνος ἐνταφιασμός, περιέ-
γραψαν τὰς θαυμαστάς ἐκεῖνας ἀνακαλύψεις, ὅς ἔ-
καμον κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἐγκάτοις τοῦ βράχου διατρι-
βὴν των, καὶ διήγειραν τὴν περιέργειαν τῶν ἀκρα-
τῶν των καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διακινδυνεύσωσι
μετ' αὐτῶν ὑπὸ τοὺς ἀπορρώγας τοῦ σπηλαίου, προ-
μεμηθευμένοι μὲ ἀριθύνειον μίτον πρὸς ἀποφυγὴν
τοῦ φόβου καὶ κινδύνου οὕτως ἀνηκούστου διερευνη-
σεως! Εἰς τοὺς τολμηροὺς ἄρα τούτους σκαπανεῖς
τῶν ὑπογείων χωρῶν τοῦ Σπηλαίου τῶν Γιγάντων
ὀφείλεται ἡ ἀκριβὴς περιγραφή τοῦ τεραστίου τού-
του θεάματος.

Τὸ σπήλαιον τῶν Γιγάντων κεῖται εἰς τὴν κομη-
τείαν Ἑδμονσῶνος ἐν Κεντυκίᾳ, τῶν Ἡνωμένων πολι-
τειῶν τῆς Ἀμερικῆς, 120 χιλιομέτρα μακρὰν τῆς
Λουδοβικοπόλεως καὶ Νασχοπόλεως, πλησίον τοῦ
πρασίνου ποταμοῦ, ὃν διαπλεύουσιν ἀτμόπλοια μετα-
φέροντα τοὺς περιέργους καὶ ἀποβιβάζοντα αὐτοὺς
200 περίπου βήματα μακρὰν τοῦ ὄρου τῆς περιηγή-
σεως των.

Ἡ θέσις, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ἡ εἰ-
σοδος τοῦ Σπηλαίου, λελατόμηται ἐκ φύσεως ἀπὸ
πειρὰν τιτανωδῶν θράχων λευκοφαίων καὶ μαδάρων,
οἵτινες ὅλοι συνάμα κλίνουν καὶ σχηματίζουσι κοι-
λάδα κατασκιπῇ ἐκ δρυῶν, καρυδῶν καὶ πτελεῶν,

Εὗρεθῃ δὲ τοῦτο ὄχι παρὰ τὰς θέσεις καθ' ἃς ἄλ-
λοτε διάφοροι ξένοι, καὶ μάλιστα Ἀγγλοὶ, πολλάκις
ἐσύλησαν διάφορα ὠρχία ἀγάλματα, ὅπου εὗρεθῃ καὶ
ἡ παρὰ τοῦ Κυρίου Βρέστ εἰς Γαλλίαν πωληθεῖσα
Ἀφροδίτη τῆς Μήλου, ἀλλ' εἰς ἄλλο, ὅλως ἀπομα-
κρυσμένον μέρος, τῆς ἀρχαίας πόλεως τὸ καλού-
μενον Προμυθιά, ἐνθα φαίνονται θεμέλια διαφόρων
ἀρχαίων κτιρίων καὶ εὗρεθῃ οὐχὶ ἐντὸς τῶν ἐρειπίων
αὐτῶν, ἀλλὰ ὀλίγον κχτωτέρω, ἐντὸς λακκώματος ὁ-
που φαίνεται ἐκείθεν καταπεσόν. Παρ' αὐτῷ ὑπάρχει
ἕξ ἐκείνων ὁμοίως τῶν ἐρειπίων προσερχομένη καὶ μικρὰ
εἴδωλη, φέρουσα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν μὲ ῥωμαϊζούσης
ἐποχῆς γράμματα, ΗΡΩΟΣ. Ἐν Μήλῳ ἐμελετάτο ἄ-